

Rim uspostavlja viđenje – broj tri

Sjedinjene Američke Države i proročko viđenje: poziv na duboko biblijsko proučavanje i razumijevanje

Jeff Pippenger

2024-07-14

U prethodna dva članka koja se bave privatnim tumačenjem koje tvrdi da su Sjedinjene Američke Države predočene „odmetnicima tvoga naroda“ koji „utvrđuju viđenje“ u jedanaestom poglavlju Daniela, četrnaestom retku, naveli smo odlomak iz pera Ellen White koji kaže: „Članovi crkve bit će pojedinačno ispitani i okušani.“ Taj proces dokazivanja, ispitivanja i prosijavanja, koji je u trećem poglavlju Malahije prikazan kao Glasnik Saveza koji pročišćava srebro i zlato, sada je u tijeku. U trećem poglavlju Malahije prepoznaje se čišćenje.

I sjedit će kao onaj koji topi i pročišćuje srebro; i očistit će sinove Levijeve te ih pročistiti kao zlato i srebro, da prinos Gospodinu prinos u pravednosti. Tada će prinos Jude i Jeruzalema biti mio Gospodinu, kao u drevne dane i kao u prijašnje godine. Malahija 3,3.4.

Oni koji se drže zamisli da su Sjedinjene Američke Države simbol koji uspostavlja viđenje nisu bili sposobni ili voljni razumjeti da je poruka koja je bila otpečaćena u srpnju 2023. ono što pročišćava kandidate da budu među sto četrdeset i četiri tisuće. U sinagogi u Kafarnaumu bilo je predočeno konačno pročišćavanje sto četrdeset i četiri tisuće.

„Isus im je otvoreno rekao: ‘Ima među vama onih koji ne vjeruju’; dodavši: ‘Stoga vam rekoh da nitko ne može doći k Meni ako mu to ne bude dano od Oca mojega.’ Želio je da razumiju kako je razlog što nisu bili privučeni k Njemu bio taj što njihova srca nisu bila otvorena Duhu Svetome. ‘Naravan čovjek ne prima ono što je od Duha Božjega, jer mu je to ludost; i ne može to spoznati, jer se to prosuđuje duhovno.’ 1 Corinthians 2:14. Vjerom duša promatra Isusovu slavu. Ta je slava skrivena sve dok se po Duhu Svetome u duši ne zapali vjera.“

„Javnim ukorom njihova nevjerovanja ovi su učenici bili još više udaljeni od Isusa. Bili su silno nezadovoljni i, želeći raniti Spasitelja i udovoljiti zlobi farizeja, okrenuli su mu leđa i s prijezirom ga ostavili. Načinili su svoj izbor — uzeli su oblik bez duha, ljusku bez jezgre. Njihova odluka poslije nikada nije bila opozvana; jer više nisu hodili s Isusom.

„‘Kojoj je vijača u ruci, i temeljito će pročistiti svoje gumno te sabrati svoju pšenicu u žitnicu.’ Matej 3,12. Ovo je bilo jedno od vremena pročišćavanja. Riječima istine pljeva se odvajala od pšenice. Budući da su bili previše tašti i samopravedni da bi primili ukor, previše skloni svijetu da bi prihvatili život poniznosti, mnogi su se odvratili od Isusa. Mnogi još uvijek čine isto. Duše se danas ispituju kao što su bili iskušavani oni učenici u sinagogi u Kafarnaumu. Kada se istina primijeni na srce, oni vide da njihov život nije u skladu s voljom Božjom. Uviđaju potrebu za potpunom promjenom u sebi; ali nisu voljni prihvatiti djelo samoodricanja. Stoga se srde kada se otkriju njihovi grijesi. Odlaze uvrijeđeni, kao što su učenici ostavili Isusa, mrmljajući: ‘Tvrdi je to besjeda; tko je može slušati?’” Čeznja vjekova, 392.

„Riječima istine” bilo je predočeno zlato i srebro iz Malahijina prikaza konačnoga čišćenja hrama u vezi sa sto četrdeset i četiri tisuće.

Evo, šaljem glasnika svojega da pripravi put preda mnom; i iznenada će doći u svoj hram Gospodin koga tražite, i anđeo Saveza komu se radujete; evo, on dolazi, govori Gospod nad vojskama. Ali tko će podnijeti dan njegova dolaska? i tko će opstati kad se on pojavi? Jer on je kao oganj talioničarov i kao lužina bjeliočeva. Malahija 3,1.2.

Svi proroci, uključujući i Malahiju, ukazuju na posljednje dane. U prvome od ovih članaka citirali smo The 1888 Materials, stranicu 403, gdje smo obaviješteni: „Onaj tko ostaje zadovoljan svojim sadašnjim nesavršenim poznavanjem Pisma, smatrajući to dostatnim za svoje spasenje, počiva u pogubnoj obmani. Mnogi nisu temeljito opremljeni biblijskim dokazima kako bi mogli razabrati zabludu i osuditi svu predaju i praznovjerje koje je podmetnuto kao istina.” Oni koji su označeni u istome odlomku „nisu pomni proučavatelji Biblije”, koji „nisu proučavali s određenom svrhom” „mjesta iz Pisma” ondje gdje postoje „razlike u mišljenju”. Oni kojima je upućen ovaj govor „ne čitaju Bibliju [kako bi] prisvojili srž i obilje njezino vlastitim dušama. Ne osjećaju da im je to glas Božji koji im govori. Ali, ako bismo razumjeli put spasenja, ako bismo vidjeli zrake Sunca pravednosti”, oni „moraju proučavati Pisma s određenom svrhom.”

U prvom je članku utvrđeno da je jedan od elemenata njihova zabludjela proročkog modela odlomak iz Velike borbe, koji bilježi: „Rimokatolicizam u Starome svijetu i otpali protestantizam u Novome slijedit će sličan smjer prema onima koji poštuju sve božanske propise.” Velika borba, 615. Njihovo privatno tumačenje tvrdi da ova rečenica označuje „rimokatolicizam” kao prošlu povijest, a „otpali protestantizam” kao suvremeni svijet. Nakon gramatičkih dokaza da je primjena koju daju ovoj rečenici istrgnuta iz njezina ispravnog značenja, nisu javno pokazali nikakvo povlačenje te pogrešne primjene. Štoviše, upravo su tim odlomkom oglašavali svoj sljedeći zoom sastanak. Ipak, obaviješteni smo da „Trebamo svima naglasiti nužnost marljiva istraživanja božanske istine, kako bi znali da doista znaju što je istina.” Nije bilo nikakva nastojanja da se povuče ta lažna tvrdnja, što se čini dokazom da oni koji promiču tu pogrešnu primjenu ne „istražuju marljivo” kako bi „znali što je istina.”

Od samoga početka ove polemike pristupali smo joj kao da je ona više od pukoga neslaganja između istine i zablude o tome koga predstavljaju odmetnici tvoga naroda, i ja se toga stajališta još uvijek držim. Članci o knjizi proroka Daniela dosegli su, do broja dvjesto, točku na kojoj je značenje stihova trinaest do petnaest iz Daniela jedanaest bilo valjano izloženo. Ti stihovi predstavljaju povijest od 1989. godine pa sve do uskoro dolazećega zakona o nedjelji koji se nalazi u četrdesetom stihu Daniela jedanaest.

Povijest o kojoj je riječ prepoznali smo kao skrivenu povijest četrdesetoga retka. Također smo utvrdili da, kada sestra White kaže: „knjiga koja je bila zapečaćena nije Otkrivenje, nego onaj dio Danielova proročanstva koji se odnosi na posljednje dane“, skrivena povijest Daniela 11,40 predstavlja „onaj dio Danielova proročanstva“. Redci trinaesti do petnaesti predstavljaju proročku istinu koja se otpećuje u posljednjim danima. Stoga su ta tri retka također predstavljena i kao „Otkrivenje Isusa Krista“ i kao „Sedam gromova“ u knjizi Otkrivenja koja se otpećuje

neposredno prije završetka vremena milosti. Kada sestra White upućuje na taj „dio knjige proroka Daniela“, odlomak u kojem se ta izjava nalazi kaže:

„Neka nitko ne misli da je, zato što ne može objasniti značenje svakoga simbola u Otkrivenju, za njega beskorisno istraživati ovu knjigu nastojeći upoznati značenje istine koju ona sadrži. Onaj koji je Ivanu otkrio ove tajne dat će marljivom tragaču za istinom predokus nebeskih stvari. Onima čija su srca otvorena za primanje istine bit će omogućeno razumjeti njezin nauk, i bit će im podijeljen blagoslov obećan onima koji ‘čitaju riječi ovoga proroštva i drže ono što je u njemu napisano.’”

„U Otkrivenju se susreću i završavaju sve knjige Biblije. Ovdje je dopuna knjige proroka Daniela. Jedno je proroštvo, a drugo otkrivenje. Knjiga koja je bila zapečaćena nije Otkrivenje, nego onaj dio Danielova proroštva koji se odnosi na posljednje dane. Anđeo je zapovjedio: ‘A ti, Daniele, zatvori ove riječi i zapečati knjigu do vremena svršetka.’ Daniel 12:4.” Djela apostolska, 584, 585.

Riječ „dopuna” znači dovesti do savršenstva. Dio knjige proroka Daniela koji se odnosi na posljednje dane, a koji je otpečaćen u vrijeme svršetka, biva usavršen kada se spoji, „red na red”, s „Otkrivenjem Isusa Krista” i „Sedam gromova”. Ta tri prikaza sačinjavaju poruku koja je otpečaćena te stoga predstavljaju „riječi istine” koje se rabe da bi se „očistilo” sto četrdeset i četiri tisuće u završnom čišćenju hrama iz Malahije, kako je to prikazano u redcima trinaest do petnaest jedanaestoga poglavlja Daniela. Redak u sredini jest redak u kojemu je prikazana sadašnja kontroverza te kao takav predstavlja istovjetnu kontroverzu s kojom su se Milleriti suočili u svojoj proročkoj povijesti.

Tvrdnja da su „nasilnici iz tvoga naroda” u četrnaestom retku Sjedinjene Američke Države savršena je paralela s protestantima iz mileritske povijesti koji su tvrdili da su razbojnici predstavljali Antioha Epifana. Polemika će ukloniti trosku iz zlata i srebra, ali je važnije pitanje to što je dopušteno da ta polemika one koje predstavljaju Leviti iz trećega poglavlja Malahije navede na dublje proučavanje Božje proročke Riječi nego ikada prije. „Čovjek s četkom za prašinu” iz sna Williama Millera sada mete krivotvorene novčiće i dragulje iz prostorije, unaprijed u odnosu na svoje djelo ponovnoga sabiranja pravih dragulja u savršen poredak koji sjaji deset puta jače od sunca.

Dopušteno je da se ta polemika odigra kako bi izvršila upravo to djelo, jer nam je rečeno da će „Bog probuditi svoj narod; ako druga sredstva zakažu, među njih će ući krivovjerja koja će ih prosijati, odvajajući kukolj od pšenice. Gospod poziva sve koji vjeruju Njegovoj riječi da se probude iz sna. Došla je dragocjena svjetlost, prikladna za ovo vrijeme. To je biblijska istina koja pokazuje pogibli koje su upravo pred nama. Ta bi nas svjetlost trebala navesti na marljivo proučavanje Svetoga pisma i na najkritičnije ispitivanje stajališta koja zastupamo. Bog bi htio da se sve strane i sva stajališta istine temeljito i ustrajno istraže, uz molitvu i post. Vjernici ne smiju počivati na pretpostavkama i nejasno određenim predodžbama o tome što čini istinu.”

„Krivovjerja” koja On dopušta i kojima se služi da probudi svoje usnule svete jesu „stare kontroverze”.

„U povijesti i proročanstvu Božja Riječ prikazuje dugotrajni sukob između istine i zablude. Taj je sukob još uvijek u tijeku. Ono što je bilo, ponovno će se ponoviti. Stare će se raspre oživjeti, a nove će se teorije neprestano pojavljivati. Ali Božji narod, koji je svojim vjerovanjem i ispunjenjem proročanstva odigrao ulogu u naviještanju poruka prvoga, drugoga i trećega anđela, zna gdje stoji. Oni imaju iskustvo koje je dragocijenije od čistoga zlata. Trebaju stajati čvrsto kao stijena, držeći početak svojega pouzdanja postojanim do kraja.” Selected Messages, knjiga 2, 109.

Rasprava o „nasilnicima iz tvoga naroda” stara je rasprava iz milleritske povijesti, koja je „početak njihova pouzdanja” za koje im je rečeno da ga drže „čvrsto do kraja”. „Početak” „pouzdanja” sto četrdeset i četiri tisuće jesu temeljne istine koje su prikazane na pionirskim kartama iz 1843. i 1850. godine.

„Neprijatelj nastoji odvratiti umove naše braće i sestara od djela pripremanja naroda da opstane u ovim posljednjim danima. Njegove su sofisterije smišljene da odvedu umove od pogibli i dužnosti ovoga časa. Oni ni za što drže svjetlo koje je Krist došao s neba dati Ivanu za svoj narod. Uče da prizori što su upravo pred nama nisu od dovoljne važnosti da bi im se posvetila posebna pozornost. Obezvređuju istinu nebeskoga podrijetla i oduzimaju Božjem narodu njegovo prijašnje iskustvo, dajući mu umjesto njega lažnu znanost.

„Ovako govori Gospodin: Stanite na putove i pogledajte, i raspitajte se za drevne staze, gdje je dobar put, i idite njime.“

„Neka nitko ne nastoji razvaliti temelje naše vjere — temelje koji su bili položeni na početku našega djela, molitvenim proučavanjem Riječi i objavom. Na tim temeljima gradimo posljednjih pedeset godina. Ljudi mogu pretpostavljati da su pronašli nov put i da mogu položiti čvršći temelj od onoga koji je već položen. Ali to je velika obmana. Jer drugoga temelja nitko ne može položiti osim onoga koji je položen.

„U prošlosti su mnogi poduzimali izgradnju nove vjere, uspostavljanje novih načela. Ali koliko je dugo trajala njihova građevina? — Ubrzo je pala, jer nije bila utemeljena na Stijeni.“

„Zar se prvi učenici nisu morali suočiti s ljudskim izrekama? Zar nisu morali slušati lažne teorije, a zatim, učinivši sve, ostati čvrsti govoreći: ‘Jer drugoga temelja nitko ne može postaviti osim onoga koji je postavljen’?“

„Dakle, trebamo čvrsto držati početak svojega pouzdanja sve do kraja. Riječi sile poslane su od Boga i od Krista ovom narodu, izvodeći ga iz svijeta, točku po točku, u jasno svjetlo sadašnje istine. Usnama dotaknutima svetim ognjem, Božji su sluge objavljivali poruku. Božanski izričaj stavio je svoj pečat na istinitost objavljene istine.” Review and Herald, 3. ožujka 1904.

Jeremijini „stari putovi” jesu „temelji koji su bili položeni na početku našega djela“. Te su istine bile utemeljene „na Stijeni“, a u mileritskoj povijesti te su temeljne istine bile poruka „sadašnje istine“ koja je bila objavljivana 1842., 1843. i 1844. godine.

„Neka vam Bog pomogne da primite riječi koje sam izgovorila. Neka oni koji stoje kao Božji stražari na zidovima Siona budu ljudi koji mogu vidjeti opasnosti pred narodom,—ljudi koji

mogu razlikovati istinu od zablude, pravednost od nepravедности.

„Upozorenje je došlo: ne smije se dopustiti da uđe išta što bi poremetilo temelj vjere na kojem gradimo otkako je došla poruka 1842., 1843. i 1844. godine. Ja sam bila u ovoj poruci, i otada stojim pred svijetom, vjerna svjetlu koje nam je Bog dao. Ne namjeravamo maknuti svoje noge s platforme na koju su bile postavljene dok smo iz dana u dan tražili Gospodina usrdnom molitvom, tražeći svjetlo. Mislite li da bih se mogla odreći svjetla koje mi je Bog dao? Ono treba biti kao Vječna Stijena. Ono me vodi otkako mi je dano. Braćo i sestre, Bog živi i vlada i djeluje danas. Njegova je ruka na kotaču, i u svojoj providnosti on okreće kotač u skladu sa svojom vlastitom voljom. Neka se ljudi ne privezuju uz dokumente, govoreći što će činiti, a što neće činiti. Neka se privežu uz Gospodina Boga neba. Tada će svjetlo neba zasjati u hramu duše, i vidjet ćemo spasenje Božje.” Review and Herald, 14. travnja 1903.

Poruka koja je bila objavljivana „1842., 1843. i 1844.” jest poruka prikazana na pionirskoj karti iz 1843. U svibnju 1842. tiskano je tristo karata iz 1843. Ellen White i svi pioniri posvjedočili su da je ta karta bila ispunjenje naloga iz drugoga poglavlja Habakuka da se viđenje zapiše i jasno izloži na pločama. U toj istoj povijesti bilo je tristo mileritskih propovjednika, a povjesničari SDA svjedoče o činjenici da su se svi oni služili kartom iz 1843.

Što bi moglo navesti nekoga da ustvrdi kako je pionirsko poistovjećivanje Rima s razbojnicima tvoga naroda, kako je prikazano na karti, pogrešno? Što bi moglo navesti nekoga da prihvati tu tvrdnju? Pa ipak, što navodi one među nama koji tvrde da prihvaćaju pionirsko razumijevanje da je Rim simboliziran izrazom „razbojnici tvoga naroda”, a ipak u stvarnosti nisu sposobni sami obraniti to razumijevanje?

U prvome članku naveli smo sljedeći odlomak:

„Kakav god bio čovjekov intelektualni napredak, neka ni za trenutak ne pomisli da nema potrebe za temeljitim i neprekidnim istraživanjem Svetoga pisma radi veće svjetlosti. Kao narod pozvani smo, svaki pojedinačno, biti proučavatelji proročanstava. Moramo bdjeti s ozbiljnošću kako bismo razabrali svaku zraku svjetlosti koju nam Bog bude predstavio.” Testimonies, svezak 5, 708.

Tvrdim da je „svjetlo koje Bog“ sada iznosi „pred nas“ to da se nismo u potpunosti probudili za svoju odgovornost da osobno razumijemo prvih petnaest redaka jedanaestog poglavlja Daniela te da nismo razumjeli da redci trinaest do petnaest toga istog poglavlja predstavljaju istine koje izvršavaju konačno pročišćenje i pečaćenje sto četrdeset i četiri tisuće. Kad u samoj toj povijesti ne bi bile uvedene nikakve hereze, to bi pružilo dokaz da smo posve budni. Ali ova suprotnost dokazuje drukčije.

Činjenica da među Božjim narodom nema prijepora ni uznemirenosti ne treba se smatrati konačnim dokazom da se čvrsto drže zdrave nauke. Ima razloga za strah da možda ne razlikuju jasno istinu od zablude. Kad se istraživanjem Svetoga pisma ne pokreću nova pitanja, kad ne nastaje razlika u mišljenju koja bi ljude navela da sami istražuju Bibliju kako bi se uvjerali da imaju istinu, bit će mnogih i sada, kao i u drevna vremena, koji će se držati predaje i klanjati se ne znajući čemu....

„Bog će probuditi svoj narod; ako druga sredstva zakažu, među njih će ući krivovjerja koja će ih prosijati, odvajajući kukolj od pšenice. Gospodin poziva sve koji vjeruju Njegovoj riječi da se probude iz sna. Došla je dragocjena svjetlost, prikladna za ovo vrijeme. To je biblijska istina koja pokazuje pogibli što su upravo pred nama. Ta bi nas svjetlost trebala potaknuti na marljivo proučavanje Svetoga pisma i na najstrože ispitivanje stavova koje zastupamo. Bog želi da se svi aspekti i sva stajališta istine temeljito i ustrajno istraže, uz molitvu i post. Vjernici ne smiju počivati na pretpostavkama i nejasno određenim predodžbama o tome što čini istinu. Njihova vjera mora biti čvrsto utemeljena na Božjoj riječi kako bi, kada dođe vrijeme kušnje i kada budu izvedeni pred vijeća da odgovaraju za svoju vjeru, mogli dati obrazloženje nade koja je u njima, s krotkošću i strahom.

„Potičite, potičite, potičite. Predmeti koje iznosimo pred svijet moraju nam biti živa stvarnost. Važno je da, braneći nauke koje smatramo temeljnim člancima vjere, nikada ne dopustimo sebi služiti se argumentima koji nisu posve valjani.” Svjedočanstva, svezak 5, 708.

Kako budemo napredovali u ovom razmatranju razbojnika Božjega naroda, pokazat ćemo da je rasprava o četrnaestom retku jedanaestog poglavlja Daniela između protestanata i milerita istovjetna raspravi između novoga i privatnoga tumačenja prema kojemu Sjedinjene Države, a ne Rim, uspostavljaju viđenje. Stajalište da The Great Controversy rabi izraz „stari svijet” kako bi označila prošlu povijest jest „pretpostavka i nejasno određena zamisao” te je primjer „tvrdnje koja nije posve zdrava”.

Oni koji su se tim odlomkom poslužili kako bi poduprli svoju pretpostavku da su mileriti pogriješili poistovjećujući Rim s pljačkašima tvoga naroda, trebali bi ispuniti svoju kršćansku obvezu i javno povući svoju tvrdnju, jer je ona neodrživa gramatički i povijesno. A vi koji sjedite po strani u ovoj raspravi, odgovorni ste da ispravno razlažete riječ istine, jer ste pozvani biti pojedinci koji proučavaju proročanstvo, a ne sljedbenici čovjekove zamisli.

Ljudi izvrću Pisma na vlastitu propast.

I držite da je dugotrpljivost našega Gospodina spasenje; kao što vam je i naš ljubljani brat Pavao, prema mudrosti koja mu je dana, pisao; kao i u svim svojim poslanicama, govoreći u njima o ovim stvarima; u kojima ima nešto što je teško razumjeti, što neuki i nepostojani izvrću, kao i ostala Pisma, na vlastitu propast. Vi dakle, ljubljani, budući da to unaprijed znate, čuvajte se da i vi, zavedeni zabludom bezakonika, ne otpadnete od svoje vlastite postojanosti. Nego rastite u milosti i u spoznaji našega Gospodina i Spasitelja Isusa Krista. Njemu slava i sada i do vijeka. Amen. 2 Petrova 3:15–18.

Petar izjavljuje da su „neuki i nepostojani” ti koji „izvrću” Pisma „na vlastitu propast”. U skladu s tom činjenicom jesu i ponovljena upozorenja sestre White da proučavamo sami za sebe. Ako ne ispunjavamo svoju odgovornost da budemo proučavatelji proroštva, određujemo vlastitu propast.

To su razbojnici tvoga naroda koji ostvaruju viđenje, a Salomon utvrđuje da ondje gdje nema viđenja narod propada.

Gdje nema viđenja, narod propada; a blago onomu koji drži zakon. Izreke 29,18.

Jedna od definicija riječi „propasti” jest biti ogoljen. Gdje postoji pogrešno razumijevanje viđenja, ono se temelji na činjenici da simbol koji uspostavlja viđenje nije shvaćen, ili je shvaćen pogrešno. Biti među onima koji propadaju u Salomonovu upozorenju znači osigurati golotinju koju predstavljaju Laodikejci koji su izbljuvani iz usta Gospodnjih pri uskoro nadolazećem nedjeljnom zakonu. Zašto bismo prihvatili zamisao koja pogrešno prikazuje jasno značenje komentara sestre White o starom i novom svijetu i koja odbacuje mileritsko poistovjećenje da je Rim taj koji uspostavlja viđenje, što je bilo izravno prikazano na karti iz 1843., koja predstavlja temeljne istine adventizma i koja je Krist, Stijena vjekova, prikazana svakim svetim prikazom temelja?

„Ali svaka građevina podignuta na drugome temelju osim Božje riječi pasti će. Onaj koji, poput Židova u Kristovo doba, gradi na temelju ljudskih zamisli i mišljenja, na oblicima i obredima čovjekova izuma, ili na bilo kojim djelima koja može činiti neovisno o Kristovoj milosti, podiže svoju građevinu karaktera na pijesku koji se pomiče. Žestoke oluje kušnje odnijet će pješčani temelj i ostaviti njegovu kuću kao ruševinu na obalama vremena.“

„Stoga ovako veli Gospodin Bog, ... I sud ću položiti po užetu, i pravdu po visku; a tuča će pomesti utočište laži, i vode će preplaviti skrovište.” Izaija 28,16.17.

„Ali danas milost preklinje grešnika. ‘Tako ja bio živ, govori Gospod Jahve, nije mi drago da bezbožnik umre, nego da se bezbožnik odvrati od svojega puta i živi: obratite se, obratite se sa svojih zlih putova; zašto da umrete?’ Ezekiel 33:11. Glas koji danas govori nepokajanima glas je Onoga koji je u tjeskobi srca uskliknuo, promatrajući grad svoje ljubavi: ‘Jeruzaleme, Jeruzaleme, koji ubijaš proroke i kamenuješ one koji su ti poslani! koliko puta htjedoh okupiti tvoju djecu, kao što kvočka skuplja svoje piliće pod krila, i ne htjedoste! Evo, kuća vaša ostavlja vam se pusta.’ Luke 13:34, 35, R.V. U Jeruzalemu je Isus vidio simbol svijeta koji je odbacio i prezreo Njegovu milost. On je plakao, o tvrdokorno srce, za tobom! Čak i kad su Isusove suze bile prolivene na gori, Jeruzalem se još mogao pokajati i izbjeći svoju propast. Još je kratko vrijeme Dar neba čekao da ga prihvati. Tako, o srce, Krist tebi još uvijek govori naglascima ljubavi: ‘Evo, stojim na vratima i kucam; poslušaj li tko Moj glas i otvori vrata, ući ću k njemu i večerati s njim, i on sa Mnom.’ ‘Evo sad je vrijeme milosno, evo sad je dan spasenja.’ Revelation 3:20; 2 Corinthians 6:2.“

„Vi koji svoju nadu polažete u sebe gradite na pijesku. Ali još nije prekasno da izbjegnute nadolazeću propast. Prije nego što oluja izbije, pobjegnite na siguran temelj. ‘Ovako veli Gospodin Jahve: Evo, postavljam na Sionu kamen za temelj, kamen prokušan, dragocjen ugaoni kamen, temelj pouzdan; tko vjeruje, neće se smesti.’ ‘Obratite se k Meni i spasit ćete se, svi krajevi zemlje, jer Ja sam Bog i nema drugoga.’ ‘Ne boj se, jer Ja sam s tobom; ne plaši se, jer Ja sam tvoj Bog; osnažit ću te, da, pomoći ću ti, da, poduprijet ću te desnicom svoje pravednosti.’ ‘Nećete se postidjeti niti ćete se smesti dovijeka.’ Izaija 28:16, R.V.; 45:22; 41:10; 45:17.” Misli s gore blaženstava, 150–152.

Nastavit ćemo ovo proučavanje u sljedećem članku.